'इन्द्रियं', 'त्विषि', वयांसि, 'इन्द्रे', दधतुः। पूर्व्वत्र शुक्रशब्देन शरीरकान्तिरुक्ता इह त्विषिशब्देन रश्मिरुच्यते॥

अथ सप्तममन्त्रमाह।"देवीस्तिस्रस्तिस्रो देवीर्वयोधसम्। पतिमिन्द्रमवर्द्धयन्। जगत्या छन्दसेन्द्रियम्। बलमिन्द्रे वयो दधत्। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज" इति। या देव्यः'तिस्रः' त्रिसङ्ख्याकाः,एकैकस्यास्त्रिमूर्त्तित्वात् पुनरपि 'तिस्रः' इति उच्यन्ते। ताः सर्व्वाः'वयोधसं','पालकं','इन्द्रं',वर्द्धितवत्यः। ताः पुनः'जगत्या', 'छन्दसा', सह 'इन्द्रियं', 'बलं', वयांसि 'इन्द्रे', सम्पादयन्ति॥

अथाष्टममन्त्रमाह। "देवो नराशꣳसो देवमिन्द्रं वयोधसम्। देवो देवमवर्द्धयत्। विराजा छन्दसेन्द्रियम्। रेत इन्द्रे वयो दधत्। वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज" [४] इति। 'नराशंसाख्यो यो 'देवः', अस्ति, स देवो द्योतमानं 'वयोधसम्' 'इन्द्रं', 'देवं', वर्द्धितवान्। स च 'विराजा', 'छन्दसा', युक्त 'इन्द्रियं', 'रेतः', वयांसि 'इन्द्रे', सम्पादयति॥

अथ नवममन्त्रमाह। "देवो वनस्पतिर्देवमिन्द्रं वयोधसम्। देवो देवमवर्द्धयत्। द्विपदा छन्दसेन्द्रियम्। भगमिन्द्रे वयो दधत्। वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज" इति। 'वनस्पत्याख्यो यो 'देवः' अस्ति, स देवो द्योतमानं 'वयोधसम्', 'इन्द्रम्', अवर्द्धितवान्। स च 'द्विपदा','छन्दसा', सह 'इन्द्रियसौभाग्यवयांसि' 'इन्द्रे', सम्पादयति॥

अथ दशममन्त्रमाह। "देवं बर्हिर्वारितीनां देवमिन्द्रं वयोधसम्। देवो देवमवर्द्धयत्। ककुभा छन्दसेन्द्रियम्। यज्ञ इन्द्रे